

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet påberåbt sig anbringender, der meget ligner dem, der er fremført i sag F-44/06 ⁽¹⁾, som ligeledes er anlagt af ham.

⁽¹⁾ EUT C 154 af 1.7.2006, s. 25.

Sag anlagt den 11. august 2006 — Taruffi mod Kommissionen

(Sag F-95/06)

(2006/C 237/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Adrien Taruffi (Schouweiler, Luxembourg) (ved advokats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at artikel 4, stk. 1, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45, som blev vedtaget ved Kommissionens beslutning af 23. december 2004, er ulovlig.
- Annullation af Kommissionens afgørelser om fastsættelse af sagsøgerens points for fortjeneste og prioritetspoints for forfremmelsesårene 2004 og 2005, samt af afgørelserne om ikke at opføre sagsøgeren på den liste, der blev udfærdiget på grundlag af fortjenester efter behandling i forfremmelsesudvalgene og på listen over tjenestemænd forfremmet til lønklasse B*10 i forfremmelsesåret 2004.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført, at der ikke er foretaget nogen egentlig undersøgelse af hans fortjenester i forbindelse med forfremmelsesudvalgets bedømmelse af ham efter administrationens positive svar på hans første klage.

Sagsøgeren har med hensyn til forfremmelsesåret 2004 bl.a. anført, at der er anlagt et åbenbart urigtigt skøn, idet hans fortjenester for forfremmelsesåret 2004 blev sammenlignet med fortjenesterne for de tjenestemænd, der henhørte under »fors-

nings«budgettet mens han i dette forfremmelsesår henhørte under »drifts«budgettet.

For så vidt angår forfremmelsesåret 2005 er det sagsøgerens opfattelse, at den af Kommissionen anlagte fortolkning af artikel 4, stk. 1, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser, hvorefter alene det generaldirektorat, der er ansvarlig for udfærdigelsen af hans endelige bedømmelsesrapport, har kompetence til at tildele prioritetspoints, selvom sagsøgeren havde gjort tjeneste i to forskellige generaldirektorater og selvom der var blevet udfærdiget en foreløbig rapport for første halvdel af 2004 indeholdende tildeling af points for fortjeneste, er ulovlig.

Sagsøgeren er generelt af den opfattelse, at de anfægtede afgørelser er blevet truffet i strid med vedtægtens artikel 45, idet ancienniteten, og ikke fortjenesterne, er lagt til grund som det afgørende kriterium.

Sag anlagt den 10. august 2006 — G mod Kommissionen

(Sag F-96/06)

(2006/C 237/41)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: G (Port-Vendres, Frankrig) (ved advokats B. Cambier og L. Cambier)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kommissionen er ansvarlig for de fejl, som den har begået til skade for sagsøgeren.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren og hans familie et foreløbigt beløb på 1 581 801 EUR, svarende til halvdelen af det tab, der er forvoldt ved de fejl, der er begået af Kommissionen, dennes ansatte, hjælpere og/eller andre organer, som henhører under denne, idet den anden halvdel skal fastsættes nærmere ved hjælp af en sagkyndig.
- Kommissionen tilpligtes at betale 8 % renter af ovennævnte beløb fra den 23. november 1999, som er datoen for afslutningen af den første interne undersøgelsesrapport fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), som indeholder de første tegn på partiskhed i forhold til sagsøgeren, subsidiært fra den 29. juni 2005, som er den dato, hvor sagsøgeren indgav en ansøgning om erstatning i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 1.

- Der udpeges en sagkyndig.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremført otte anbringender.

Med det første anbringende har sagsøgeren foreholdt Kommissionen, at denne har placeret ham i centrum af »Berthelot«-sagen og anset ham for at være den hovedansvarlige for denne sag, selv om samtlige disse beskyldninger er falske, og der ikke foreligger det mindste bevis for berettigelsen af sådanne beskyldninger mod sagsøgeren. Kommissionen har herved tilsidesat sin omsorgspligt og pligten til god forvaltningsskik og har tilsidesat sagsøgerens berettigede forventning.

Med det andet anbringende har sagsøgeren foreholdt Kommissionen, at denne har begået et alvorligt indgreb i hans ret til kontradiktion gennem alle fejl og mangler ved de administrative undersøgelser i forbindelse med »Berthelot«-sagen, som ikke blev gennemført upartisk.

Med det tredje anbringende har sagsøgeren anført, at der er sket tilsidesættelse af forpligtelsen til fortrolighed, idet Kommissionen i 2000 lod journalister få adgang til OLAF's kontorer, hvor de fik adgang til fortrolige dokumenter vedrørende sagsøgeren, hvoraf visse blev offentliggjort i forbindelse med en tv-udsendelse.

Sagsøgeren har i det fjerde anbringende anfægtet Kommissionens afgørelse om at ophæve hans retlige immunitet.

Med det femte anbringende har sagsøgeren foreholdt Kommissionen at have forflyttet ham til stillingen som chefrådgiver i Generaldirektoratet »Forskning og Teknologisk Udvikling«, ikke i tjenestens interesse eller i medfør af institutionens mobilitetspolitik, men som en skjult disciplinær sanktion.

Med det sjette anbringende, som vedrører proceduren til anerkendelse af hans sygdom som en erhvervs sygdom (vedtægtens artikel 73) har sagsøgeren anfægtet Kommissionens afgørelser om, uden videre, at udelukke formodningen om en arbejdsulykke og om at fremsende hans sag til Kommissionens Undersøgelser- og Disciplinærkontor (IDOC), således at kontoret kan foretage administrative undersøgelser med henblik på fastsættelse af sygdommens oprindelse.

I det syvende anbringende har sagsøgeren henvist til, at de i vedtægtens artikel 73 og 78 fastsatte procedurer er uafhængige, og anfægtet afgørelsen fra Kommissionens invaliditetsudvalg om at udsætte den endelige afgørelse i forbindelse med den

procedure, der er iværksat i henhold til vedtægtens artikel 78, stk. 5, så længe der ikke er truffet afgørelse i henhold til vedtægtens artikel 73.

I det ottende anbringende har sagsøgeren kritiseret den omstændighed, at der er blevet indledt — og opretholdt — disciplinærsager mod ham, selv om de materielle elementer, som danner grundlag for disse sager, er blevet erklæret for grundløse af det belgiske retsvæsen i forbindelse med en strafesag mod ham.

Sagsøgeren har endelig anført, at de af Kommissionen begåede ovennævnte fejl ligger til grund for hans depression, som har tvunget ham til at afslutte sin tjenestemandskarriere. Denne omstændighed har forvoldt ham selv samt hans familie et økonomisk og ikke-økonomisk tab.

Sag anlagt den 15. august 2006 — Lopez Teruel mod KHIM

(Sag F-97/06)

(2006/C 237/42)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Adelaida Lopez Teruel (El Casar, Spanen) (ved advokat G. Vandersanden, L. Levi og C. Ronzi)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 6. oktober 2005, hvorved ansættelsesmyndigheden gav afslag på sagsøgerens anmodning om at nedsætte et invaliditetsudvalg i henhold til vedtægtens artikel 78, annulleres.
- Om fornødent: Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 5. maj 2006, hvorved der blev givet afslag på den af sagsøgeren rejste klage, annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.